

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget er et led i regeringens beslutning om at forbedre danske virksomheders konkurrenceevne gennem skattelettelser til erhvervene.

Lovforslaget går ud på, at »gamle« investeringsfondshenlæggelser i selskaber m.v. skal kunne anvendes til dækning af udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed og markedsføringsudgifter i forbindelse med eksport.

1. Gældende regler

Efter de gældende regler er skattepligtige personer, selskaber, foreninger, institutioner m.v., der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, berettiget til at foretage henlæggelser til investeringsfonds. En række virksomheder er dog efter loven afskåret fra at henlægge. Det er indkøbs-, produktions- og salgsforeninger, banker, sparekasser, andelskasser, vekselerere, bankierer, finansierings- og investeringsvirksomheder samt forsikringsselskaber.

Den årlige henlæggelse skal udgøre mindst 5.000 kr. og kan højst udgøre 25 pct. af virksomhedens overskud. Som hovedregel skal skattepligtige personer indskyde 70 pct. af henlæggelsen på en særlig konto i et pengeinstitut – selskaber alene 50 pct. Den erhvervsdrivende opnår fradrag for henlæggelsen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Investeringsfondsindskud skal foretages efter udløbet af henlæggelsesåret og forud for indgivelse af selvangivelse for henlæggelsesåret.

Investeringsfondshenlæggelser skal anvendes til forlods afskrivning på anskaffelsessummen for erhvervsmæssige aktiver, der er afskrivningsberettigede efter afskrivningsloven. Indskud kan dog som hovedregel kun benyttes til erhvervelse af aktiver, der er leveret eller fuldført. Blandede driftsmidler samt »leasing«-aktiver kan ikke erhverves for indskudte midler. Aktiver, der i dag benyttes til forsøgs- eller forskningsvirksomhed, som er knyttet til den skattepligtiges erhverv, kan også efter gældende ret erhverves med investeringsfondsmidler.

Henlæggelser skal benyttes inden 6 år efter udløbet af henlæggelsesåret, for henlæggelser foreta-

get for indkomståret 1982 eller tidligere dog inden 12 år, og de ældste henlæggelser skal anvendes først. Det vil sige, at en henlæggelse for 1986 først kan anvendes, når tidligere års henlæggelser er benyttet fuldt ud. Anvendes henlæggelserne ikke rettidigt, skal de efterbeskattes. Efterbeskatning af ikke anvendte henlæggelser sker endvidere, hvis der hæves beløb på kontoen, og det viser sig, at hævnningen er sket med urette. Det er for eksempel tilfældet, hvis kun en del af det hævdede indskud kan forlods afskrives. Efterbeskatningen sker gennem en forhøjelse af den skattepligtige indkomst for henlæggelsesårene med procenttillæg. Det er dog muligt at undgå efterbeskatning ved at anskaffe andre aktiver, der berettiger til forlods afskrivning. Dette skal senest ske for det indkomstår, der følger efter det indkomstår, hvori midlerne er hævet.

2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget går ud på, at selskaber, foreninger, institutioner m.v. skal kunne anvende »gamle« investeringsfondshenlæggelser til dækning af udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed samt på markedsføringsudgifter i forbindelse med eksport til udlandet.

a) Kredsen af anvendelsesberettigede

Forslaget går ud på at udvide anvendelsesmulighederne for selskaber, foreninger, institutioner m.v., der efter gældende ret er berettiget til at foretage henlæggelser til investeringsfonds. Forslaget ændrer ikke på investeringsfondslovens bestemmelser om, hvem der er berettiget til at henlægge.

Efter forslaget skal den udvidede adgang til at anvende investeringsfondshenlæggelser omfatte selskaber, foreninger, institutioner m.v. Det vil sige samtlige skattepligtige, der er omfattet af selskabskattelovens §§ 1 og 2 samt fondsbeskatningsloven. Indkøbs-, produktions- og salgsforeninger, banker, sparekasser, andelskasser, vekselerere, bankierer, finansierings- og investeringsvirksomheder samt forsikringsselskaber, der er afskåret fra at henlægge, kan således ikke anvende ordningen.